

Kūrybinės užduotys

Biblijos papročiai

1. Užduotis. Sukurk atnašų maldą šventosioms Mišioms.

Šv. Mišių pradžioje, ateidamas aukoti Eucharistijos, kunigas prie altoriaus kaip Jėzus atsi-veda visus žmones, kuriems jis tarnauja Kristaus įgaliotas. Kaip Jėzus ant kryžiaus ištisęs rankas visus mus apglėbė, nes mirė už visus, taip šiandien kunigas pasiima mus – liūdnus ir kenčiančius, džiugius ir patenkintus – pas Tėvą, kad Jis mus perkeistų savo malone ir gailestingumu. Šia prasme kunigas yra gyvasis Kristaus atvaizdas, užtariantis mus prieš dangiškąjį Tėvą.

Tai, ką atnešame Dievui ant altoriaus kaip auką,
perkeičiama gailestingos Dievo meilės.

- **Naudodamas minčių lietaus metodą, pirmiausia surašyk, ką būtų galima paaukoti Dievui.** Aukojimui reikalingi simboliniai daiktai, per kuriuos bus prašoma tam tikrų malonių.

- **Remdamasis šiomis mintimis, sukurk atnašų maldą.**
Pvz.: Dieve, į tavo gailestingas rankas kaip simbolį atnešame Tau vaistų dėžutę ir meldžiame, kad būtumei kartu skausme su viso pasaulio kenčiančiais žmonėmis, ypač jaunimu, kurio jaunystė pritemdyta kančios.

Atnašų malda šventosioms Mišioms

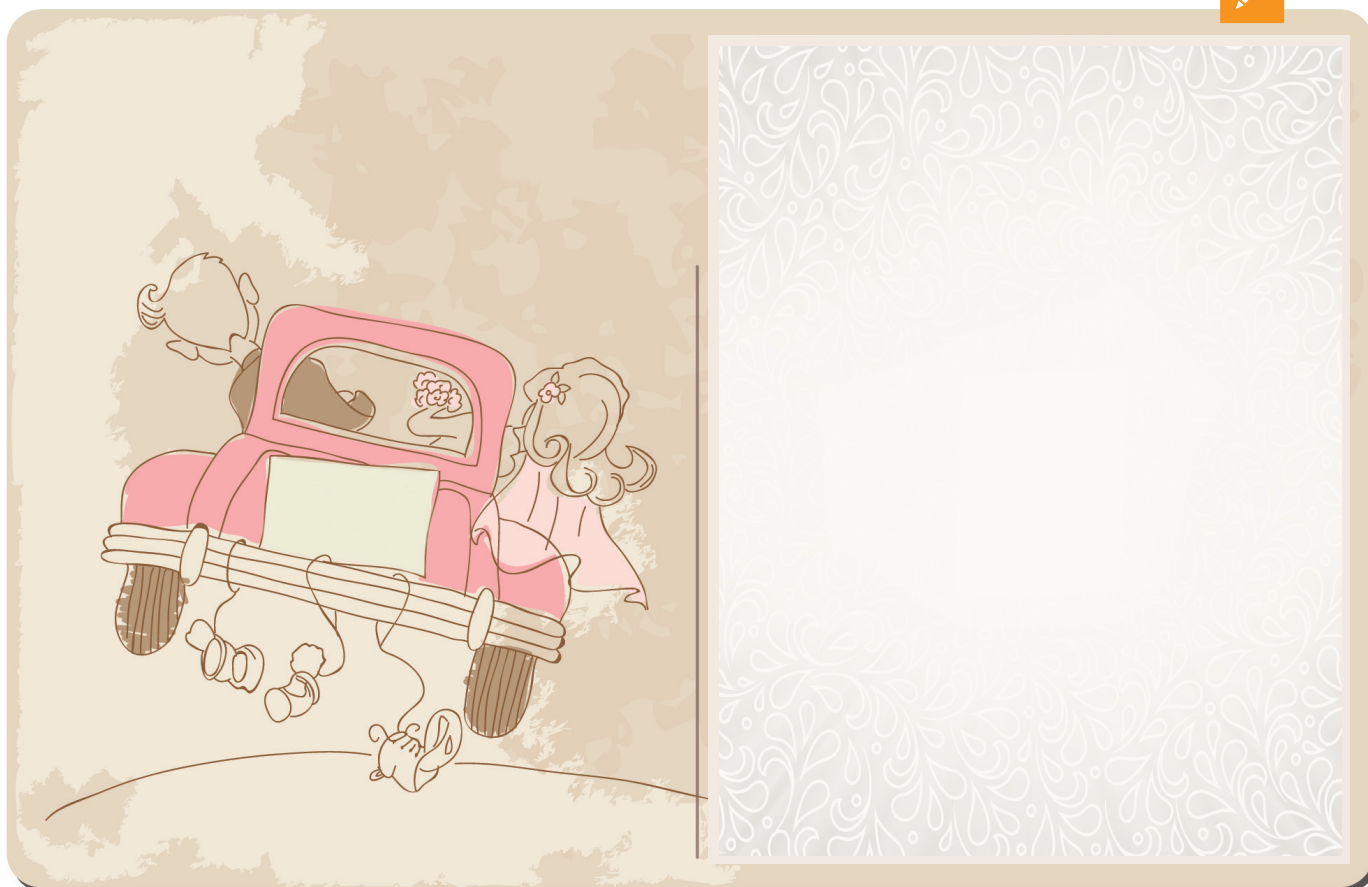

2. Užduotis. Mąstymo nuoseklumas ir pagrindumas

Sukurk sveikinimą (palinkėjimą) jaunesiems vestuvių proga.

Jau įprasta, kad jaunesiems vestuvių proga linkime meilės, sveikatos, pinigų, gražių ir sveikų vaikų ir pan.

Tavo užduotis – sukurti sveikinimą (palinkėjimą) jaunesiems, žinant, kad šeimos gyvenime, kaip ir per vestuves Kanoje, visada nori pasilikti prisikėlęs Kristus. Tavo sveikinimas turėtų atspindėti tai, ko Jėzus trokšta šeimai, vadinasi – būti labai krikščioniškas. Kurdamas prisimink tikėjimo iššūkius, nes tavo sveikinimas gali nepatikti (arba atrodyti keistas) kitiems svečiams. Tačiau būdami katalikais turime žinoti, kad privalome būti vienos minties ir vienos širdies su Jėzumi. Tavo sveikinimas – tai Jėzaus meilės perdavimas jaunesiems!

3. Užduotis. Sukurk esė pagal V. Franklio iškeltą klausimą

KAIP ATRASTI SAVO BŪTYBĖS VIENOVĘ?

Gali remtis www.bernardinai.lt dienraščio ištraukomis. Pasinaudok esė rašymo strategijomis.

Žinome, kad pagal tradiciją hebrajams labai svarbi kūno švara. Kartais šie ritualai tapdavo svarbesni už apreikštą tikėjimą ir jo praktikavimą.

Visais laikais buvo keliamas klausimas: kaip suprasti sielos ir kūno vienovę?

Psichiatras Viktoras Franklis (Victor Frankl) parodė, kad svarbiausia žmogaus problema yra suteikti savo gyvenimui prasmę. Kas yra žmogus ir kas yra Dievas? Kokia yra kūno, sielos ir dvasios prasmė bei tapsmas? Kaip atrasti savo būtybės vienovę? Tokie yra egzistenciniai klausimai; į juos randame atsakymą įsigilinę į Dievo Žodį, kuris mums vadovauja, kai skverbiamės gilyn, siekdami atskleisti „prasmę“.

„Tavo širdis ir tavo kūnas tėra šauksmas – gyventi! Gyventi! Gyventi apstų, džiaugsmu trykštantį, veržlų gyvenimą, kuris neturėtų ribų nei pabaigos, – kuris būtų meilė. Meilė šviesai. Gyvenimas + Meilė = Laimė! Tam ir esi sutvertas!“ – sako autorius. Argi kas nors drįstų užginčyti šiuos žodžius?

(Daniel-Ange. Tavo kūnas sukurtas gyvenimui. Vilnius: Katalikų pasaulio leidiniai, 2007. P. 272)

Jėzus atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: jei kas neatgims iš aukštybės, negalės regėti Dievo karalystės.“ Nikodemas paklausė: „Bet kaip gali gimti žmogus, būdamas nebejaunas? Argi jis gali antrą kartą įsijoti į savo motinos įsčias ir vėl užgimti?“ Jėzus atsakė: „Iš tiesų, iš tiesų sakau tau: kas negims iš vandens ir Dvasios, neįeis į Dievo karalystę. Kas gimė iš kūno, yra kūnas, o kas gimė iš Dvasios, yra dvasia. Nesistebėk, jog pasakiau: jums reikia atgimti iš aukštybės. Vėjas pučia kur nori; jo ošimą girdi, bet nežinai, iš kur ateina ir kurlink nueina. Taip esti ir su kiekvienu, kuris gimė iš Dvasios.“ (Jn 3, 3–8)

Evangelijos skaitinį komentuoja kun. Deimantas Braziulis:

Nikodemas yra protingas žmogus, išsilavinęs, puikiai išmano įstatymą. Gyvenimą grindžia įstatymu ir logika. Ir atrodytų, kad tai nieko nėra blogo, gal net labai gerai. Bet tai tik šiek tiek. Pirmiausia dėl to, kad toks žmogus yra statiškas. Šis požiūris daugumai žmonių yra tarsi saugi užuovėja, kurioje galima pasislėpti. Pasislėpti už įstatymo raidės, už gyvenimo logiškų dėsnių, net už Šventraščio citatų ar gerų darbų. Bet taip, kaip ir Nikodemui nepažįstant Jėzaus. Jėzuje matant tik pranašą, kuris turi dar kartą patvirtinti kietą ir griežtą įstatymą, kaip esminį ir vienintelį Dievo pažinimo būdą.

Tačiau Jėzus bando Nikodemui parodyti tai, kas yra svarbiau ir esmingiau, būtent – gyvenimą Dvasioje. Ir Dvasia niekada negali sutilpti į raidę. Raidė tegali pagauti vieną akimirką, bet juk Dvasia kaip vėjas – nesulaikoma. Todėl ir Dievo vaikas, anot Jėzaus, yra kaip vėjas, kuris vadovaujasi Dvasia. Mes esame kviečiami niekad nesuaugti ir visada būti vaikais. Todėl turime nuolat atgimti, atsiversti. Ir tik šis nuolatinis mūsų atsigręžimas neleidžia mums surūgti. Mes turime leisti tam Dvasios vėjui pagauti mus ir nešti.

Esė „Kaip atrasti savo būtybės vienovę?“

